

► **B**

DELEGERT KOMMISJONSFORORDNING (EU) 2016/1450

av 23. mai 2016

**om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU med hensyn til tekniske
reguleringsstandarder som spesifiserer kriteriene for metoden for å fastsette minstekravet til
ansvarlig kapital og konvertibel gjeld**

(EØS-tillegget nr. 78 av 26.11.2020, s. 1254)

Konsolidert tekst – bare for informasjonsformål

Rettet ved:

► **C1** Rettelser (2021/EOS/22/4)

EØS-tillegget nr. 30 av 22.4.2021, s. 1446

DELEGERT KOMMISJONSFORORDNING (EU) 2016/1450**2020/EØS/78/64**

av 23. mai 2016

**om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU med hensyn til tekniske
reguleringsstandarder som spesifiserer kriteriene for metoden for å fastsette minstekravet til ansvarlig
kapital og ►C1 konvertibel gjeld ◄(*)**

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og krisehåndtering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak⁽¹⁾, særlig artikkel 45 nr. 2, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) En effektiv krisehåndtering er bare mulig og troverdig dersom en institusjon har til rådighet tilstrekkelige interne finansielle midler til å dekke tap og rekapitalisere uten at dette påvirker visse forpliktelser, særlig dem som er utelukket fra intern tapsdekning. I henhold til direktiv 2014/59/EU bør institusjoner oppfylle et minstekrav til ansvarlig kapital og ►C1 konvertibel gjeld ◄ for å unngå at de i for stor grad baserer seg på finansieringsformer som er utelukket fra intern tapsdekning, ettersom manglende oppfyllelse av minstekravet til ansvarlig kapital og ►C1 konvertibel gjeld ◄ vil innvirke negativt på institusjonenes kapasitet til å dekke tap og rekapitalisere, og i siste instans på krisehåndteringsformålstjenlighet.
- 2) Ved fastsettelse av minstekravet til ansvarlig kapital og ►C1 konvertibel gjeld ◄ i samsvar med artikkel 45 nr. 6 bokstav a) og b) i direktiv 2014/59/EU bør krisehåndteringsmyndigheten ved anvendelse av det interne tapsdekningsverktøyet vurdere behovet for å sikre at institusjonen er i stand til å dekke et passende tap og rekapitaliseres med et beløp som er tilstrekkelig til å gjenopprette dens rene kjernekapitaldekning til et nivå som rekker til å opprettholde kapitalkravene for tillatelse og samtidig en tilstrekkelig tillit i markedet. På grunn av denne nære sammenhengen med tilsynsbeslutninger skal krisehåndteringsmyndigheten foreta slike vurderinger i nært samråd med vedkommende myndighet i samsvar med rammen fastsatt i artikkel 45 nr. 6 i direktiv 2014/59/EU, og krisehåndteringsmyndigheten bør derfor innenfor rammen av krisehåndteringsmyndighetens plikt til å rådføre seg med vedkommende myndighet i henhold til artikkel 45 nr. 6 i direktiv 2014/59/EU ta hensyn til de vurderingene som vedkommende myndighet har foretatt av institusjonens forretningsmodell, finansieringsmodell og risikoprofil med henblikk på å fastsette tilsynskrav.
- 3) Særlig bør vurderingen av den nødvendige kapasiteten til å dekke tap være nært knyttet til institusjonens gjeldende kapitalkrav, og vurderingen av den nødvendige kapasiteten til å gjenopprette kapital bør være nært knyttet til sannsynlige kapitalkrav etter anvendelse av krisehåndteringsstrategien, med mindre det er klare grunner til å vurdere tap ved krisehåndtering annerledes enn ved fortsatt drift. En lignende vurdering er nødvendig for å sikre at minstekravet til ansvarlig kapital og ►C1 konvertibel gjeld ◄ er tilstrekkelig til å sikre krisehåndtering av en institusjon dersom andre krisehåndteringsverktøy enn intern tapsdekning skal anvendes.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 237 av 3.9.2016, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 237/2019 av 27. september 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), ennå ikke kunngjort.

(1) EUT L 173 av 12.6.2014, s. 190.

- 4) I henhold til artikkel 45 nr. 6 bokstav c) i direktiv 2014/59/EU skal krisehåndteringsmyndighetene også vurdere muligheten for at visse kategorier av forpliktelser som er identifisert i krisehåndteringsplaner og i vurderingen av krisehåndteringsmulighetene, kan utelukkes fra intern tapsdekning. Institusjoner bør ikke basere seg på slike forpliktelser med henblikk på å oppfylle minstekravet til ansvarlig kapital og ►**C1** konvertibel gjeld ◀. Når betydelige beløp for en kategori av forpliktelser som er relevant i insolvensrettslig sammenheng, utelukkes fra intern tapsdekning på obligatorisk eller skjønnsmessig grunnlag, bør krisehåndteringsmyndighetene også sikre at utelukkelsen ikke fører til høyere tap for forpliktelser i samme kategori eller i en kategori med høyere prioritet enn det som ville ha vært tilfellet ved insolvens, ettersom dette ville utgjøre en hindring for krisehåndtering.
- 5) Krisehåndteringsmyndighetene kan kreve at en del av minstekravet til ansvarlig kapital og ►**C1** konvertibel gjeld ◀ omhandlet i artikkel 45 nr. 1 i direktiv 2014/59/EU oppfylles ved hjelp av etterstilte avtalefestede tapsdekningsinstrumenter, et høyere minstekrav eller alternative tiltak for å håndtere hindringer for krisehåndtering. Dersom risikoen for overtredelse av prinsippet om at ingen kreditorer skal ha dårligere vilkår enn gjennom en ordinær insolvensbehandling, er tilstrekkelig lav, er det ikke nødvendig å justere minstekravet til ansvarlig kapital og ►**C1** konvertibel gjeld ◀.
- 6) Visse institusjoner som er omfattet av direktiv 2014/59/EU, særlig finansmarkedsinfrastrukturer som også har tillatelse som kredittinstitusjoner, har høyt spesialiserte forretningsmodeller og er omfattet av tilleggsbestemmelser som bør tas i betraktning ved fastsettelsen av minstekravet til ansvarlig kapital og ►**C1** konvertibel gjeld ◀.
- 7) For å sikre sammenheng med tilsynet bør krisehåndteringsmyndighetens vurdering av institusjonens størrelse, forretningsmodell, finansieringsmodell og risikoprofil ta hensyn til resultatet av den tilsyns- og evalueringsprosessen som vedkommende myndighet har gjennomført i henhold til artikkel 97 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU⁽¹⁾, med mindre det er klare grunner til å vurdere tap ved krisehåndtering annerledes enn ved fortsatt drift. Vedkommende myndighet bør ved gjennomføringen av tilsyns- og evalueringsprosessen og i henhold til artikkel 16 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010⁽²⁾ ta hensyn til retningslinjene for felles framgangsmåter og metoder for tilsyns- og evalueringsprosessen (EBA/GL/2014/13) utstedt av EBA i henhold til artikkel 107 nr. 3 i nevnte direktiv ved å gjøre sitt ytterste for å overholde disse retningslinjene i samsvar med artikkel 16 nr. 3 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
- 8) Krisehåndteringsplaner kan omfatte ordninger for tapsdekning og rekapitalisering innenfor konsernstrukturer, herunder gjennom kapitalinstrumenter eller ►**C1** konvertibel gjeld ◀ som institusjonen har utstedt til andre institusjoner eller foretak innenfor samme konsern. Krisehåndteringsmyndighetene bør fastsette minstekravet til ansvarlig kapital og ►**C1** konvertibel gjeld ◀ i samsvar med disse ordningene dersom de utgjør en del av institusjonens eller konsernets foretrukne krisehåndteringsstrategi.
- 9) For å sikre at krisehåndteringsmulighetene ikke er avhengige av finansiell støtte fra det offentlige, og at EU-systemet av ordninger for krisehåndteringsfinansiering oppfylder sitt formål og bidrar til å sikre finansiell stabilitet, bør krisehåndteringsmyndighetene, når de fastsetter minstekravet til ansvarlig kapital og ►**C1** konvertibel gjeld ◀, ta hensyn til vilkårene i artikkel 101 nr. 2 i direktiv 2014/59/EU for bruk av ordningene for krisehåndteringsfinansiering på en måte som indirekte fører til at en del av en institusjons eller et foretaks tap overføres til ordningen for krisehåndteringsfinansiering.
- 10) I samsvar med artikkel 45 nr. 6 bokstav f) i direktiv 2014/59/EU bør krisehåndteringsmyndighetene også vurdere den potensielle negative innvirkningen en institusjons krise vil få på den finansielle stabiliteten. Krisehåndteringsmyndighetene bør særlig sikre at effektiv krisehåndtering av en systemviktig institusjon ikke hindres av at dens faktiske tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet som nevnt i artikkel 44 i direktiv 2014/59/EU er oppbrukt. Dette bør imidlertid ikke føre til en reduksjon eller erstatning av behovet for å sikre tilstrekkelig tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet gjennom nedskrivning og konvertering av ►**C1** konvertibel gjeld ◀, eller innebære at ordningen for krisehåndteringsfinansiering bør brukes for disse formålene, med mindre dette skjer i samsvar med de prinsippene for bruk av ordningen for krisehåndteringsfinansiering som er omhandlet i artikkel 44 i direktiv 2014/59/EU, og i så fall utelukkende i det omfang som er strengt nødvendig.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU av 26. juni 2013 om adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og om tilsyn med kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, om endring av direktiv 2002/87/EF og om oppheving av direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12).

- 11) I samsvar med artikkel 45 nr. 6 bokstav e) i direktiv 2014/59/EU bør krisehåndteringsmyndighetene vurdere i hvilket omfang innskuddsgarantiordningen kan bidra til å dekke krisehåndteringskostnaden ved å anslå det beløpet som innskuddsgarantiordningen på en mulig og troverdig måte ville ha kunnet bidra med i stedet for dekkede innskudd, dersom de hadde vært omfattet av intern tapsdekning. Når krisehåndteringsmyndighetene foretar denne vurderingen, bør de sikre at de og institusjonen har truffet alle rimelige og nødvendige tiltak som er forenlige med finansieringsmodellen, for å begrense behovet for bidrag fra innskuddsgarantiordningen mest mulig. Dersom et slikt bidrag i henhold til denne vurderingen er sannsynlig, kan krisehåndteringsmyndighetene velge å fastsette et lavere krav til ansvarlig kapital og ►C1 konvertibel gjeld ◄. Slike antatte bidrag bør overholde de grensene som er fastsatt for slike bidrag i direktiv 2014/59/EU, og er derfor sannsynligvis mest relevante for institusjoner som hovedsakelig finansieres med dekkede innskudd.
- 12) For å gi institusjoner eller foretak som krisehåndteringsverktøy er blitt anvendt på, tilstrekkelig tid til å oppfylle minstekravet til ansvarlig kapital og ►C1 konvertibel gjeld ◄, bør det fastsettes en overgangsperiode.
- 13) Denne forordning bygger på utkastet til tekniske reguleringsstandarder som Den europeiske banktilsynsmyndighet har framlagt for Kommisjonen.
- 14) Den europeiske banktilsynsmyndighet har holdt åpne offentlige høringer om utkastet til tekniske reguleringsstandarder som ligger til grunn for denne forordning, analysert de potensielle tilknyttede kostnadene og fordelene samt innhentet uttalelse fra interessentgruppen for bankvirksomhet opprettet i samsvar med artikkel 37 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Fastsettelse av det beløpet som er nødvendig for å sikre tapsdekning

1. Krisehåndteringsmyndighetene skal fastsette det tapet som institusjonen eller konsernet bør ha kapasitet til å dekke.
2. Med henblikk på fastsettelse av tapsdekningsbeløpet i samsvar med denne artikkel og eventuelle bidrag fra innskuddsgarantiordningen til krisehåndteringskostnadene i henhold til artikkel 6, skal krisehåndteringsmyndigheten i samsvar med artikkel 45 nr. 6 i direktiv 2014/59/EU anmode vedkommende myndighet om et sammendrag av de aktuelle kapitalkravene for en institusjon eller et konsern, og særlig følgende:
 - a) Krav til ansvarlig kapital i henhold til artikkel 92 og 458 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013⁽¹⁾, som omfatter følgende:
 - i) En ren kjernekapitaldekning på 4,5 % av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet.
 - ii) En kjernekapitaldekning på 6 % av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet.
 - iii) En samlet kapitaldekning på 8 % av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet.
 - b) Eventuelle krav om ytterligere ansvarlig kapital ut over disse kravene, særlig i henhold til artikkel 104 nr. 1 bokstav a) i direktiv 2013/36/EU.
 - c) Kombinerte bufferkrav som definert i artikkel 128 nr. 6 i direktiv 2013/36/EU.
 - d) Basel I-gulvet i henhold til artikkel 500 i forordning (EU) nr. 575/2013.
 - e) Eventuelle gjeldende krav til uvektet kjernekapitalandel.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1).

3. Ved anvendelsen av denne forordning skal kapitalkrav tolkes i samsvar med vedkommende myndighets anvendelse av overgangsbestemmelsene i tiende del avdeling I kapittel 1, 2 og 4 i forordning (EU) nr. 575/2013 og i de bestemmelsene i nasjonal rett som gjennomfører de valgmulighetene som vedkommende myndigheter er gitt i henhold til nevnte forordning.
4. Tapsdekningsbeløpet som skal fastsettes av krisehåndteringsmyndigheten, skal være summen av kravene nevnt i nr. 2 bokstav a), b) og c) eller et høyere beløp dersom det er nødvendig for å oppfylle kravene nevnt i nr. 2 bokstav d) eller e).
5. Krisehåndteringsmyndigheten kan fastsette et tapsdekningsbeløp ved bruk av en av følgende metoder:
- a) Et tapsdekningsbeløp som tilsvare det standardbeløpet for tapsdekning som er fastsatt i samsvar med nr. 4.
- b) Et tapsdekningsbeløp som kan være enten
- i) høyere enn standardbeløpet for tapsdekning fastsatt i henhold til nr. 4 der
- behovet for å dekke tap ved krisehåndteringen ikke gjenspeiles fullt ut i standardbeløpet for tapsdekning, idet det tas hensyn til de opplysningene som er innhentet fra vedkommende myndighet om institusjonens forretningsmodell, finansieringsmodell og risikoprofil i henhold til artikkel 4, eller
 - det er nødvendig å begrense eller fjerne en hindring for krisehåndtering eller dekke tap på beholdninger av instrumenter som gjelder minstekravet til ansvarlig kapital og ►C1 konvertibel gjeld ◄, og er utstedt av andre konsernforetak,
- ii) lavere enn standardbeløpet for tapsdekning som er fastsatt i henhold til nr. 4, dersom, idet det tas hensyn til de opplysningene som er mottatt fra vedkommende myndighet om institusjonens forretningsmodell, finansieringsmodell og risikoprofil i henhold til artikkel 4,
- tilleggskravene til ansvarlig kapital nevnt i nr. 2 bokstav b), som er fastsatt på grunnlag av resultatet av stresstestene eller for å dekke makrorisikoer, vurderes som ikke relevante for behovet for å sikre at tap kan dekkes ved krisehåndtering, eller
 - en del av det kombinerte bufferkravet nevnt i nr. 2 bokstav c) av krisehåndteringsmyndigheten vurderes som ikke relevant for behovet for å sikre at tap kan dekkes ved krisehåndtering.
6. Dersom alternativet i nr. 5 bokstav b) anvendes, skal krisehåndteringsmyndigheten innenfor rammen av krisehåndteringsmyndighetens plikt til å rådføre seg med vedkommende myndighet i henhold til artikkel 45 nr. 6 i direktiv 2014/59/EU, gi vedkommende myndighet en begrunnet redegjørelse for det tapsdekningsbeløpet som er fastsatt.

Artikkel 2

Fastsettelse av det beløpet som er nødvendig for fortsatt å oppfylle vilkårene for tillatelse, utøve virksomhet og opprettholde tilliten i markedet

1. Krisehåndteringsmyndighetene skal fastsette det rekapitaliseringsbeløpet som vil være nødvendig for å gjennomføre den foretrukne krisehåndteringsstrategien, som identifisert i krisehåndteringsplanen.
2. Dersom det ved vurderingen av krisehåndteringsmulighetene konkluderes med at det er mulig og troverdig at institusjonen kan avvikles gjennom ordinær insolvensbehandling, skal rekapitaliseringsbeløpet være null, med mindre krisehåndteringsmyndigheten bestemmer at et positivt beløp er nødvendig ettersom avvikling ikke vil føre til oppnåelse av krisehåndteringsmålene i samme grad som en alternativ krisehåndteringsstrategi.
3. Ved beregning av institusjonens behov for lovfestet kapital etter gjennomføringen av den foretrukne krisehåndteringsstrategien, skal krisehåndteringsmyndigheten benytte de seneste rapporterte verdiene for det relevante samlede risikovædede eksponeringsbeløpet, eller eventuelt nevneren i den uvektede kjernekapitalandelen, med mindre alle følgende forhold gjelder:
- a) I krisehåndteringsplanen identifiseres, forklares og kvantifiseres enhver endring i behovet for lovfestet kapital som en umiddelbar følge av krisehåndteringstiltaket.

b) Endringen omhandlet i bokstav a) anses ved vurderingen av krisehåndteringsmulighetene for å være mulig og troverdig uten negativ innvirkning på institusjonens levering av kritiske funksjoner og uten behov for annen ekstraordinær finansiell støtte enn bidrag fra ordningene for krisehåndtering i samsvar med artikkel 101 nr. 2 i direktiv 2014/59/EU og prinsippene for anvendelse av dem som angitt i artikkel 44 nr. 5 og 8 i nevnte direktiv.

4. Dersom endringene nevnt i nr. 3 er avhengige av tiltak truffet av en kjøper av eiendeler eller forretningsområder i den institusjonen som krisehåndteres, eller av tredjeparter, skal krisehåndteringsmyndigheten utarbeide en begrunnet redegjørelse til vedkommende myndighet om hvorfor nevnte endring er mulig og troverdig.

5. Rekapitaliseringsbeløpet skal være minst lik det beløpet som er nødvendig for å oppfylle gjeldende kapitalkrav, og dermed vilkårene for tillatelse etter gjennomføringen av den foretrukne krisehåndteringsstrategien.

6. Kapitalkravene nevnt i nr. 5 skal omfatte følgende:

a) Krav til ansvarlig kapital i henhold til artikkel 92 og 458 i forordning (EU) nr. 575/2013, som omfatter følgende:

i) En ren kjernekapitaldekning på 4,5 % av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet.

ii) En kjernekapitaldekning på 6 % av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet.

iii) En samlet kapitaldekning på 8 % av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet.

b) Eventuelle krav om å ha ansvarlig kapital ut over kravet angitt i bokstav a) i dette nummer, særlig i henhold til artikkel 104 nr. 1 bokstav a) i direktiv 2013/36/EU.

c) Basel I-gulvet i henhold til artikkel 500 i forordning (EU) nr. 575/2013.

d) Eventuelle gjeldende krav til uvektet kjernekapitalandel.

7. Rekapitaliseringsbeløpet skal også omfatte ethvert ytterligere beløp som krisehåndteringsmyndigheten anser som nødvendig for å opprettholde tilstrekkelig tillit i markedet etter krisehåndteringen.

8. Det ytterligere standardbeløpet skal tilsvare det kombinerte bufferkravet angitt i kapittel 4 avsnitt 1 i direktiv 2013/36/EU som ville gjelde for institusjonen etter anvendelse av krisehåndteringsverktøy.

Det ytterligere beløpet som krisehåndteringsmyndigheten krever, kan være lavere enn standardbeløpet dersom krisehåndteringsmyndigheten bestemmer at et lavere beløp vil være tilstrekkelig til å opprettholde tilliten i markedet og sikre både institusjonens fortsatte levering av kritiske økonomiske funksjoner og tilgang til finansiering uten behov for annen ekstraordinær finansiell støtte enn bidrag fra ordningene for krisehåndtering i samsvar med artikkel 101 nr. 2 og artikkel 44 nr. 5 og 8 i direktiv 2014/59/EU.

Ved vurderingen av hvilket beløp som er nødvendig for å opprettholde tilliten i markedet, skal det tas hensyn til om institusjonens kapitalposisjon etter krisehåndteringen er passende sammenlignet med den aktuelle kapitalposisjonen i sammenlignbare institusjoner.

9. Krisehåndteringsmyndigheten kan i samråd med vedkommende myndighet og idet det tas hensyn til opplysningene som er mottatt fra vedkommende myndighet om institusjonens forretningsmodell, finansieringsmodell og risikoprofil i henhold til artikkel 4, og uten hensyn til bestemmelsene i nr. 3, bestemme at det ville være mulig og troverdig å unnlate å stille hele eller en del av et eventuelt tilleggskrav til ansvarlig kapital eller bufferkrav som for tiden gjelder for foretaket, etter gjennomføringen av krisehåndteringsstrategien. I så fall kan det ved fastsettelsen av rekapitaliseringsbeløpet ses bort fra nevnte del av kravet.

10. Vurderingen nevnt i nr. 7 skal ta hensyn til kapitalressurser i andre konsernforetak som det er mulig og troverdig å anvende til å opprettholde markedets tillit til foretaket etter krisehåndteringen, i forbindelse med foretak som

a) er datterforetak i et konsern som er underlagt et konsolidert minstekrav til ansvarlig kapital og ► **C1** konvertibel gjeld ◀,

- b) fortsatt vil oppfylle vilkårene nevnt i bokstav a) etter gjennomføringen av den foretrukne krisehåndteringsstrategien, og
- c) ikke forventes å opprettholde tillit i markedet og tilgang til finansiering på individuelt grunnlag etter gjennomføringen av den foretrukne krisehåndteringsstrategien.

11. Dersom institusjonens eiendeler, forpliktelser eller forretningsområder skal fordeles på mer enn ett foretak etter gjennomføringen av den foretrukne krisehåndteringsstrategien, bør henvisningene til risikoeksponeringsbeløp og kapitalkrav i nr. 1–10 forstås som det samlede beløpet for disse foretakene.

Artikkel 3

Utelukkelse fra intern tapsdekning eller delvis overføring som utgjør en hindring for krisehåndtering

1. Krisehåndteringsmyndigheten skal identifisere alle forpliktelser som er utelukket fra intern tapsdekning i henhold til artikkel 44 nr. 2 i direktiv 2014/59/EU, eller som med rimelig sannsynlighet vil bli utelukket helt eller delvis fra intern tapsdekning i henhold til artikkel 44 nr. 3 i nevnte direktiv, eller som overføres til en mottaker i sin helhet ved anvendelse av andre krisehåndteringsverktøy på grunnlag av krisehåndteringsplanen.

2. Med forbehold for artikkel 6, dersom en forpliktelse som kan innregnes i minstekravet til ansvarlig kapital og ►C1 konvertibel gjeld ◀, identifiseres som potensielt helt eller delvis utelukket i henhold til nr. 1, skal krisehåndteringsmyndigheten sikre at minstekravet til ansvarlig kapital og ►C1 konvertibel gjeld ◀ er tilstrekkelig for det tapsdekningsbeløpet som er fastsatt i henhold til artikkel 1, og for å oppnå det rekapitaliseringsbeløpet som er fastsatt i henhold til artikkel 2, uten nedskrivning eller konvertering av nevnte forpliktelser.

3. Krisehåndteringsmyndigheten skal bestemme om forpliktelser som er identifisert i henhold til nr. 1, har samme eller lavere prioritet i kreditorhierarkiet ved insolvens sammenlignet med enhver annen kategori av forpliktelser som kan innregnes i minstekravet til ansvarlig kapital og ►C1 konvertibel gjeld ◀, og for hver slik kategori, om de identifiserte forpliktelsene til sammen svarer til mer enn 10 % av denne kategorien.

Dersom krisehåndteringsmyndigheten bestemmer at vilkårene nevnt i første ledd er oppfylt, skal den også vurdere om det behovet for å dekke tap og for å bidra til rekapitaliseringen som forpliktelsene nevnt i første ledd ville ha dekket dersom de ikke var utelukket fra intern tapsdekning, kan dekkes av forpliktelser som kan innregnes i minstekravet til ansvarlig kapital og ►C1 konvertibel gjeld ◀ og ikke er utelukket fra tapsdekning eller rekapitalisering, uten at beskyttelsestiltakene for kreditorer angitt i artikkel 73 i direktiv 2014/59/EU overtres.

4. Krisehåndteringsmyndigheten skal føre et register over alle forutsetninger, verdsettinger eller andre opplysninger som anvendes for å bestemme om minstekravet til ansvarlig kapital og ►C1 konvertibel gjeld ◀ oppfyller vilkårene i nr. 3.

Artikkel 4

Forretningsmodell, finansieringsmodell og risikoprofil

1. Ved anvendelsen av artikkel 45 nr. 6 bokstav d) i direktiv 2014/59/EU og innenfor rammen av samrådet som kreves i henhold til artikkel 45 nr. 6 i direktiv 2014/59/EU, skal krisehåndteringsmyndigheten ta hensyn til opplysninger mottatt fra vedkommende myndighet, herunder sammendraget av og redegjørelsen for resultatet av den tilsyns- og evalueringsprosessen som er gjennomført i henhold til artikkel 97 i direktiv 2013/36/EU, og særlig

- a) et sammendrag av vurderingen av institusjonens forretningsmodell, finansieringsmodell og risikoprofil,
- b) et sammendrag av vurderingen av om institusjonens kapital og likviditet sikrer en forsvarlig dekning av risikoene ved forretningsmodellen, finansieringsmodellen og risikoprofilen,

- c) opplysninger om hvordan risikoer og sårbarhet som følge av institusjonens forretningsmodell, finansieringsmodell og samlede risikoprofil som er identifisert i forbindelse med tilsyns- og evalueringsprosessen, gjenspeiles direkte eller indirekte i de tilleggskravene til ansvarlig kapital som anvendes på en institusjon i henhold til artikkel 104 nr. 1 bokstav a) i direktiv 2013/36/EU, på grunnlag av resultatene av tilsyns- og evalueringsprosessen,
- d) opplysninger om andre tilsynskrav som anvendes på en institusjon for å håndtere de risikoene og den sårbarheten som følge av institusjonens forretningsmodell, finansieringsmodell og samlede risikoprofil som er identifisert i forbindelse med tilsyns- og evalueringsprosessen.

2. Krisehåndteringsmyndigheten skal ta hensyn til opplysningene nevnt i nr. 1 dersom den foretar justeringer av standardbeløpet for tapsdekning og rekapitalisering som beskrevet i artikkel 1 nr. 5 og artikkel 2 nr. 9 for å sikre at det justerte minstekravet til ansvarlig kapital og ►C1 konvertibel gjeld ◀ i tilstrekkelig grad gjenspeiler de risikoene som påvirker krisehåndteringsmulighetene som følge av institusjonens forretningsmodell, finansieringsmodell og samlede risikoprofil.

Krisehåndteringsmyndigheten skal innenfor rammen av krisehåndteringsmyndighetens plikt til å rådføre seg med vedkommende myndighet i henhold til artikkel 45 nr. 6 i direktiv 2014/59/EU gi vedkommende myndighet en begrunnet redegjørelse for hvordan det er tatt hensyn til disse opplysningene i forbindelse med slike justeringer.

3. Når det gjelder en enhet eller en gruppe som er underlagt kapital- og tilsynskrav i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012⁽¹⁾ eller europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 909/2014⁽²⁾, bør det ved vurdering av kravene til standardbeløpet for tapsdekning og rekapitalisering i henhold til artikkel 1 og 2 i denne forordning bare tas hensyn til kapitalkravene i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU.

Krisehåndteringsmyndigheten kan justere tapsdekningsbeløpet for å ta hensyn til mulige og troverdige bidrag til tapsdekning eller rekapitalisering fra spesifikke kilder i henhold til forordning (EU) nr. 648/2012 eller forordning (EU) nr. 909/2014.

4. Når det gjelder enheter som er datterforetak i et konsern som er underlagt et konsolidert minstekrav til ansvarlig kapital og ►C1 konvertibel gjeld ◀, kan krisehåndteringsmyndigheten i sin vurdering av tapsdeknings- og rekapitaliseringsbeløpet utelukke enhver buffer som bare er fastsatt på konsolidert grunnlag.

5. Dersom en annen myndighet enn vedkommende myndighet er utpekt som myndighet med ansvar for å fastsette den motsykliske buffersatsen, kan krisehåndteringsmyndigheten anmode den utpekte myndigheten om ytterligere opplysninger.

Artikkel 5

Størrelse og systemrisiko

1. Krisehåndteringsmyndigheten skal i forbindelse med institusjoner og konserner som berørte vedkommende myndigheter har identifisert som globalt systemviktige institusjoner eller andre systemviktige institusjoner, og enhver annen institusjon som av vedkommende myndighet eller krisehåndteringsmyndigheten anses for med rimelig sannsynlighet å utgjøre en systemrisiko dersom den blir kriserammet, og som ikke faller inn under artikkel 2 nr. 2 i denne forordning, ta hensyn til kravene omhandlet i artikkel 44 i direktiv 2014/59/EU.

2. Dersom krisehåndteringskollegiet i henhold til artikkel 45 i direktiv 2014/59/EU skal treffe en felles beslutning om minstekravet til ansvarlig kapital og ►C1 konvertibel gjeld ◀ for institusjoner som av berørte vedkommende myndigheter er identifisert som globalt systemviktige institusjoner eller andre systemviktige institusjoner, og for institusjoner innenfor disse, samt for enhver annen institusjon som av vedkommende myndighet eller krisehåndteringsmyndigheten anses for med rimelig sannsynlighet å utgjøre en systemrisiko dersom den blir kriserammet, skal enhver justering nedover for å beregne kapitalkravene etter krisehåndtering i henhold til artikkel 2 nr. 3 dokumenteres og forklares i de opplysningene som gis til krisehåndteringskollegiets medlemmer.

(1) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre (EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1).

(2) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 909/2014 av 23. juli 2014 om forbedring av verdipapiroppgjør i Den europeiske union og om verdipapirsentraler samt om endring av direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 av 28.8.2014, s. 1).

*Artikkel 6***Bidrag fra innskuddsgarantiordningen til finansiering av krisehåndtering**

1. Krisehåndteringsmyndigheten kan redusere minstekravet til ansvarlig kapital og ►**C1** konvertibel gjeld ◀ for å ta hensyn til det beløpet som en innskuddsgarantiordning er forventet å bidra med til finansiering av den foretrukne krisehåndteringsstrategien i henhold til artikkel 109 i direktiv 2014/59/EU.
2. En slik reduksjon skal baseres på en troverdig vurdering av det potensielle bidraget fra innskuddsgarantiordningen og skal minst
 - a) være lavere enn en forsiktig vurdering av de potensielle tapene som innskuddsgarantiordningen ville ha lidt dersom institusjonen ble avvirket gjennom ordinær insolvensbehandling, idet det tas hensyn til innskuddsgarantiordningens prioritet i henhold til artikkel 108 i direktiv 2014/59/EU,
 - b) være lavere enn den grensen for bidrag fra innskuddsgarantiordningen som er angitt i artikkel 109 nr. 5 annet ledd i direktiv 2014/59/EU,
 - c) ta hensyn til den samlede risikoen for å bruke opp innskuddsgarantiordningens tilgjengelige finansielle midler som følge av ordningens bidrag i forbindelse med en rekke kriserammede banker eller krisehåndtering av banker,
 - d) være forenlig med andre relevante bestemmelser i nasjonal rett og de pliktene og det ansvaret som påhviler den myndigheten som har ansvar for innskuddsgarantiordningen.
3. Krisehåndteringsmyndigheten skal etter samråd med den myndigheten som har ansvar for innskuddsgarantiordningen, dokumentere sin metode for vurdering av den samlede risikoen for å bruke opp innskuddsgarantiordningens tilgjengelige finansielle midler og foreta reduksjonene i henhold til nr. 1, forutsatt at risikoen ikke er altfor stor.

*Artikkel 7***Kombinert vurdering av minstekravet til ansvarlig kapital og ►**C1** konvertibel gjeld ◀**

1. Krisehåndteringsmyndighetene skal sikre at minstekravet til ansvarlig kapital og ►**C1** konvertibel gjeld ◀ er tilstrekkelig til å muliggjøre en nedskrivning eller konvertering av et beløp for ansvarlig kapital og anerkjent ►**C1** konvertibel gjeld ◀ som minst tilsvarer summen av tapsdeknings- og rekapitaliseringsbeløpene, som fastsatt av krisehåndteringsmyndighetene i henhold til artikkel 1 og 2, med forbehold for bestemmelsene i artikkel 3–6.
2. Krisehåndteringsmyndighetene skal uttrykke det beregnede minstekravet til ansvarlig kapital og ►**C1** konvertibel gjeld ◀ som en prosentandel av institusjonens samlede forpliktelser og ansvarlige kapital, og derivatforpliktelsene skal medregnes i de samlede forpliktelsene, forutsatt at motparters avregningsrett anerkjennes fullt ut.
3. Krisehåndteringsmyndighetene skal innføre en tidsplan og en framgangsmåte for oppdatering av minstekravet til ansvarlig kapital og ►**C1** konvertibel gjeld ◀ som tar hensyn til
 - a) behovet for å oppdatere minstekravet til ansvarlig kapital og ►**C1** konvertibel gjeld ◀ parallelt med vurderingen av krisehåndteringsmulighetene,
 - b) om volatiliteten i foretakets eller konsernets samlede forpliktelser og ansvarlige kapital som følge av forretningsmodellen sannsynligvis vil føre til at minstekravet til ansvarlig kapital og ►**C1** konvertibel gjeld ◀ ikke lenger er passende på et tidligere tidspunkt.

*Artikkel 8***Overgangsordninger og ordninger etter krisehåndtering**

1. Som unntak fra artikkel 7 kan krisehåndteringsmyndighetene fastsette en passende overgangsperiode som skal gjelde inntil det endelige minstekravet til ansvarlig kapital og ►**C1** konvertibel gjeld ◀ er oppfylt, eller for en institusjon eller et foretak som krisehåndteringsverktøyet er blitt anvendt på.

2. Med hensyn til nr. 1 skal krisehåndteringsmyndighetene fastsette en passende overgangsperiode som er så kort som mulig. De skal også meddele institusjonen det planlagte minstekravet til ansvarlig kapital og ►C1 konvertibel gjeld ◀ for hver 12-månedersperiode i overgangsperioden. Ved utgangen av overgangsperioden skal det endelige minstekravet til ansvarlig kapital og ►C1 konvertibel gjeld ◀ tilsvare beløpet fastsatt i henhold til artikkel 7.

3. Det er ingenting til hinder for at krisehåndteringsmyndighetene senere endrer enten overgangsperioden eller et planlagt minstekrav til ansvarlig kapital og ►C1 konvertibel gjeld ◀.

Artikkel 9

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 23. mai 2016.

For Kommisjonen

Jean-Claude JUNCKER

President
